

Czytania: (Mi 5, 1-4a); Aklamacja; (Ps 13, 6); Ewangelia (Mt 1, 1-16. 18-23)

Święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny

Dzisiejsze Święto jest dobrze znane w tradycji kościoła zachodniego i wschodniego. Choć o narodzeniu Maryi i jej dzieciństwie, zwiastowaniu i narodzeniu Jezusa i jej związku z Józefem dowiadujemy się z krótkiego opowiadania, które jest nazywane Protoewangelia Jakuba, to przekaz ten był zawsze traktowany z szacunkiem i uwagą. Jest to trochę bajkowa nowela o życiu Maryi, ale bardzo wierna Ewangeliom, dlatego teks ten przetrwał w tradycji kościoła jako prawdopodobne i nieformalne źródło informacji. Rodzice Maryi Joachim i Anna bardzo pobożni, ale już starzy nie mogli mieć dzieci. Z tego powodu oboje bardzo gorliwie się modlili – Joachim poszcząc na pustyni, Anna w domu, i ich modlitwy zostały wysłuchane. Ich historia przypomina historię Sary i Abrahama. Oboje mieli widzenie Aniołów, którzy oznajmili im, że będą mieli dziecko, dziecko, które będzie wysławiane po całej ziemi. Joachim i Anna zobowiązali się, że oddadzą dziewczynkę, która się im urodziła, na służbę do świątyni, aby służyła wyłącznie Bogu i zawsze była czysta i święta. A kapłani błogosławili Maryję mówiąc: „Pan wywyższył twoje imię wśród wszystkich pokoleń, przez ciebie objawi u kresu dni odkupienie swoje synom Izraela”. Według tego opowiadania Maryja mieszkała przy świątyni od 3 roku życia do chwili, kiedy została powierzona z Józefowi. I choć jest to pobożna nowela, to opowiadanie przekazuje nam wiarę starożytnego kościoła i bardzo wczesną tradycję o cudownym narodzeniu Maryi i jej wybraniu przez Boga, aby wzrastała w niewinności i świętości, aby mogła począć Jezusa za przyczyną Ducha św. W ten sposób Bóg przygotował sobie w niej godne mieszkanie przez jej świętość mogło dokonać się wcielenie, narodzenie Zbawiciela. Narodzenie Zbawiciela wiernie i bez folklorystycznych dodatków, opisuje św. Mateusz. Ewangelista zaczyna opowiadanie o Jezusie łącząc Go z całą historią biblijnego Izraela, aby podkreślić, że Jezus jest Zbawicielem dla wszystkich pokoleń dla wszystkich ludzi, że przyszedł na świat, aby wypełnić wszystkie proroctwa, które Go zapowiadały, aby zbawić swój lud od jego grzechów i aby pozostać z nami jako Emmanuel: Bóg z nami. Ewangelista opisując historię podaje nam konkrety, które są potrzebne do wiary, do wzrastania w wierze, pomija literacką kolorystykę (zachowując dobry styl), pomija przekazy niepewne albo nieistotne. I to jest różnica między ewangeliami, które weszły do kanonu pisma świętego i różnymi opowiadaniem na temat Jezusa, które mają charakter pobożnych nowel z pewnymi cudownymi wydarzeniami, które nie zawsze są wiarygodne, a czasem są tylko fantazją autora – te pisma znamy jako apokryfy. Wszystko co jest nam potrzebne do wiary zostało przekazane w sposób wierny i bez błędu, jakby z czterech różnych perspektyw, przez czterech Ewangelistów.

Prośmy Boga o łaskę mądrego wczytywania się w Ewangelię, abyśmy rozważając je, medytując, kontemplując wchodząc w biblijne historie z naszą wyobraźnią, z naszą własną wrażliwością, z naszym rozumieniem i sercem, byśmy coraz bardziej poznawali Jezusa i żyli zawsze w bliskości Boga ogarnięci Jego miłością, łaską i opieką.

o. Wiesław Jonczyk SJ